

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **J. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 października 2012 r.,

na skutek zażalenia J. L. na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu

Apelacyjnego z dnia 24 sierpnia 2012 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku J. L. o wznowienie postępowania z uwagi na brak formalny wniosku w postaci niesporządzenia go i niepodpisania przez adwokata. Na to zarządzenie zażalenie złożył J. L. zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego oraz naruszenie przepisów prawa procesowego. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i ewentualne przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Ustawodawca w art. 545 § 2 k.p.k. ustanowił tzw. przymus adwokacko – radcowski, gdyż zgodnie z tym przepisem, jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien zostać sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. J. L. złożył wniosek o wyznaczenie adwokata z urzędu. Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2012 r. odmówiono jego uwzględnienia. W związku z tym powstaje kwestia możliwości

dokonania oceny zasadności tej decyzji. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że rozpoznając zażalenie na odmowę przyjęcia środka zaskarżenia sąd odwoławczy nie jest władny do kontrolowania wcześniejszego zarządzenia o odmowie wyznaczenia adwokata z urzędu (por. uchwałę SN z dnia 16 grudnia 2003 r., I KZP 35/03, OSNKW 2004, z. 1, poz. 5). Przyjmując ten pogląd należy stwierdzić, że zarządzenie o odmowie wyznaczenia adwokata z urzędu nie podlega zainicjowanej obecnie kontroli odwoławczej. Tym samym wydanie zaskarżonego zarządzenia z powodu niezuzupełnienia wskazanego na wstępie braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, jest zasadne. Natomiast trzeba zauważyć, że w zarządzeniu o odmowie wyznaczenia adwokata do zbadania podstaw wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, dokonano jednocześnie ich oceny w oparciu o wniosek wnioskodawcy o wznowienie postępowania. Taki sposób procedowania nie jest jednak właściwy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że w ramach kontroli warunków formalnych wniosku o wznowienie postępowania badaniu podlega m.in. wskazanie podstaw do wznowienia postępowania (por. postanowienie SN z dnia 28 V 2009 r., III KZ 22/09, OSNKW 2009, z. 7, poz. 59). Chodzi tu nie o formalne przywołanie tych podstaw, ale o wskazanie okoliczności uprawdopodobniających ich zaistnienie. Jeżeli więc wniosek o wznowienie postępowania nie spełnia tego wymogu, to bezprzedmiotowe będzie wówczas rozpoznawanie wniosku o wyznaczenie adwokata z urzędu. Dlatego też w niniejszej sprawie kontrola formalna podstaw do wznowienia postępowania powinna nastąpić przy badaniu warunków skutecznego złożenia wniosku o wznowienie postępowania, a nie przy rozpoznawaniu wniosku o wyznaczenie adwokata z urzędu. Jednak ta nieprawidłowość proceduralna nie ma wpływu na stwierdzenie, że wnioskodawca nie spełnił warunku formalnego wniosku o wznowienie postępowania.

Z tych też względów Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.